

Lockdown

De krant leest mij zijn feiten en verzinsels voor.
Ochtendlicht verlangt al naar de nacht.

Een stervende kijkt weg alsof hij
van de wereld niets begrijpt,
enkel lichaam is.

Een straat verder begroeten
voorbijgangers elkaar, schuilend
in de eenvoud van het werkwoord zijn.

Ik kijk naar het landschap,
een roerloze huid die mij omringt,
kras er liefdevolle letters in,
de vraag of alles goed komt.

Wind gaat liggen,
trekt zich terug, ergens.

Zo is het, er is geen daarom.